

บทที่ 17

สิ่งต่าง ๆ ที่มีผลต่อการรักษาโรค

วัตถุประสงค์ :

เมื่อจบบทนี้แล้ว คุณจะสมารถทำสิ่งต่อไปนี้

- เขียนข้อพระคัมภีร์ที่สำคัญจากความทรงจำ
- อธิบายคำว่า “สิ่งต่าง ๆ”
- อธิบายประเพณีบางอย่างของมนุษย์ซึ่งมีผลต่อการรักษาโรค

ข้อพระคัมภีร์ที่สำคัญ :

“เพื่อพระมรรคาของพระองค์จะเป็นที่รู้จักในแผ่นดินโลก ความรอดของพระองค์จะเป็นที่ทราบท่ามกลางบรรดาประชาชาติทั้งสิ้น” สดุดี 67:2

คำนำ

เหตุใดคนที่ได้รับการรักษาจึงไม่มีมากกว่านี้ เหตุใดบางคนจึงได้รับการรักษาในขณะที่คนอื่นไม่ได้รับ เหตุใดคริสเตียนตื่น และมีชีวิตแบบชาวโลก บางครั้งจึงได้รับการรักษาในขณะที่คนที่จริงใจและอุทิศตนเพื่อพระเจ้าไม่ได้รับการรักษา

ทั้งหมดนี้เป็นคำถามที่คุณจะเผชิญเมื่อคุณเริ่มต้นรับใช้ในการรักษาโรคและปลดปล่อย บทนี้เกี่ยวข้องกับสิ่งต่าง ๆ ที่มีผลต่อการรักษา “สิ่งต่าง ๆ” คือ ปัจจัยที่ก่อให้เกิดผล “ต่าง ๆ กัน”

พระเจ้าทรงสัญญาให้การรักษาโรคในพระวาทะของพระองค์ อย่างไรก็ตามเราต้องจำไว้ว่า พระสัญญาทุกข้อของพระเจ้านั้นมีเงื่อนไขอยู่ที่การตอบสนองของมนุษย์ เหตุนี้เองจึงจำเป็นต้องเข้าใจถึงสิ่งต่าง ๆ ที่มีผลต่อการรักษาโรค

การเข้าใจและตอบสนองต่อสิ่งต่าง ๆ ที่มีผลต่อการรักษาโรค

“สิ่งต่าง ๆ ที่เปลี่ยนแปลงไป” ในงานรับใช้การรักษาโรค คือ “เหตุผล” ที่ว่าเหตุใดบางคนจึงหายโรคและบางคนไม่หาย ก่อนที่คุณจะเริ่มการศึกษานี้ จำเป็นที่จะต้องจำไว้ว่าคนจะไม่มีวันมีคำตอบต่อทุก ๆ คำถามหรือทุกปัญหาที่คุณเผชิญในการรักษาโรคและการปลดปล่อย

เป็นธรรมชาติของมนุษย์ที่ต้องการเข้าใจทุกสิ่ง การล่องลวงประการแรกของเอวาโดยซาตาน มีศูนย์กลางที่หัวข้อนี้ ความปรารถนาที่จะ “รู้ทุกสิ่ง” เริ่มมาจากกฎต่อคำถามที่ไม่ได้รับคำตอบ ถ้าคุณมีคำตอบต่อทุก ๆ คำถาม คุณก็ไม่ต้องการพระเจ้าหรือความเชื่อ พระคัมภีร์แสดงชัดเจนว่าบางสิ่งทรงเปิดเผยแก่เราในขณะที่หลายสิ่งไม่ทรงเปิดเผย (เฉลยธรรมบัญญัติ 29:29)

ในการรักษาโรคและการปลดปล่อย คุณต้องรู้จักที่จะวางคำถามที่ไม่ได้รับคำตอบไว้แล้วทิ้ง “ความลับ” ไว้กับพระเจ้า

การรักษาโรคและการปลดปล่อยเป็นส่วนของพระกิตติคุณเช่นเดียวกับความรอด เมื่อคุณรับใช้ในการรักษาโรคและการปลดปล่อย บางคนไม่ได้รับการรักษา คุณจะถูกล่องลวงให้เลิกทำ

แต่ให้พิจารณาว่าคุณ เลิกเทศนาเรื่องความรอด เพราะทุกคนที่ฟังข้อความไม่ได้รับความรอดหรือเปล่า? คำตอบคือ “ไม่”

เหตุใดเราจึงจะหยุดรับใช้ในการรักษาโรคและการปลดปล่อยเพียงเพราะไม่ใช่ทุกคนได้รับ? ส่วนมากแล้วเรามักมีความเยอหยิ่งเข้ามาเมื่อรักษาโรคหรือปลดปล่อย เรามักจะอับอาย เมื่อเราอธิษฐานเผื่อผู้ที่เจ็บป่วย และไม่เห็นเขาหายโรค ผู้อื่นอาจจะเห็นสิ่งนี้เพราะเห็นจากภายนอก ถ้าหากคนตอบสนองต่อความรอดแต่ไม่ได้รับความรอดจริง ๆ คนก็ไม่เห็น เพราะเป็นสิ่งที่อยู่ภายใน ความเยอหยิ่งของเราจะกระทบจากสิ่งที่คนอื่นเห็นได้ภายนอก

อย่างไรก็ตาม พระคัมภีร์เปิดเผยถึงบางสิ่งเปลี่ยนแปลงซึ่งกระทบต่อการรักษาและการปลดปล่อยจำเป็นที่คุณจะต้องเข้าใจสิ่งเหล่านี้เพื่อคุณจะช่วยผู้อื่นให้จัดการกับสิ่งเหล่านี้เพื่อจะได้รับการรักษา ต่อไปนี้เป็นสิ่งต่าง ๆ กันที่มีผลต่อการรักษาโรคและปลดปล่อย

การขาดการสอน

การขาดความรู้เกี่ยวกับการรักษาโรค หลักการ แหล่งที่มา จะปฏิบัติตามความเชื่อได้อย่างไร และจะรับการรักษาโรคได้อย่างไรมีผลต่อการรักษาโรค พระเจ้าตรัสว่า

“ประชากรของเราถูกทำลายเพราะขาดความรู้ เพราะเจ้าปฏิบัติไม่รับความรู้ เราก็ปฏิบัติเจ้าไม่ได้รับเป็นบุตรโอรสของเรา เพราะเจ้าหลงลืมพระบัญญัติแห่งพระเจ้าของเจ้า เราก็ลืมพงศ์พันธุ์ของเจ้าเสียด้วย”

โฮเซยา 4:6

พระเยซูตรัสว่า เราทำผิดเมื่อเราไม่เข้าใจพระวจนะและฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า

“พวกท่านผิดแล้ว เพราะท่านไม่รู้พระคัมภีร์หรือฤทธิ์เดชของพระเจ้า” มัทธิว 22:29

บางคนไม่ได้รับการรักษาโรคเพราะเขาไม่เข้าใจพระวจนะและฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า

ความเชื่อในการรักษาโรคมาโดยการฟังพระวจนะของพระเจ้าที่เกี่ยวข้องกับการรักษาโรค

(โรม 10.17) พระคัมภีร์เรียกพระวจนะของพระเจ้าว่า “เมล็ดพืช” บางคนพยายามที่จะเก็บเกี่ยวการรักษาโรคโดยปราศจากพระวจนะแห่งการรักษาซึ่งเพาะลงไป在心志ของเขา เมล็ดไม่สามารถทำงานได้นอกจากจะได้อยู่ในเรา

ก่อนที่พระเจ้าจะตรัสว่า “เราเป็นพระเจ้าที่รักษาเจ้า” พระองค์ตรัสก่อนว่า “ถ้าเจ้าจะฟังคำของเรา” พระวจนะนำหน้ามาก่อนการรักษาโรค

จะมีคนสักกี่คนได้รับความรอดถ้าเขาไม่เคยได้ยินข้อความแห่งความรอด หรือจะมีสักกี่คนที่ได้รับความรอดถ้าจุดสำคัญของข้อความแห่งความรอดเป็นดังนี้

- อาจไม่ใช่พระประสงค์ของพระเจ้าที่จะให้คุณได้รับความรอด
- ความบาปของคุณก็เพื่อให้พระเจ้ามีสง่าราศี
- วันแห่งความรอดนั้นผ่านไปแล้ว

แต่เรายังได้ยินข้อความเหล่านี้เกี่ยวกับการรักษาโรคซึ่งเป็นส่วนของการไถ่บาปของพระคริสต์ซึ่งกล่าวว่า

- อาจไม่ใช่พระประสงค์ของพระเจ้าที่จะรักษาคุณ
- ความเจ็บป่วยของคุณก็เพื่อให้พระเจ้ามีสง่าราศี
- วันแห่งการรักษาโรคนั้นผ่านไปแล้ว

คนต้องได้รับคำสอนพระวจนะของพระเจ้าเกี่ยวกับการรักษาโรคเช่นเดียวกับที่ถูกสอนเรื่องความรอด เมล็ดแห่งพระวจนะจะนำการเก็บเกี่ยวแห่งการรักษาโรคมาให้

ประเพณีต่าง ๆ ของมนุษย์

“ประเพณี” คือ ความเชื่อต่าง ๆ กฎเกณฑ์และหลักการต่าง ๆ ของมนุษย์ ประเพณีและความเชื่อนานาประการของเราเกิดขึ้นงานของพระวจนะของพระเจ้า

“อย่างนั้นแหละท่านทั้งหลายทำให้ธรรมเนียมปฏิบัติของพระเจ้าเป็นหมั่นไปเพราะเห็นแก่คำสอนของพวกท่าน” มัทธิว 15:6

ถ้าความเชื่อ “มา” โดยการฟังพระวจนะของพระเจ้า แล้วมันอาจ “จากไป” โดยการฟังและยอมรับประเพณีและหลักการต่าง ๆ ของมนุษย์ซึ่งทำลายความเชื่อ

ต่อไปนี้เป็น “ประเพณี” ธรรมดาบางประการของมนุษย์ซึ่งมีผลต่อการรักษาโรค

ประเพณีกล่าวว่า

“การรักษาโรคและการอศุจรรยไม่ใช่สำหรับยุคปัจจุบัน”

บางคนอ้างว่าการรักษาโรคมีเฉพาะในสมัยพระคัมภีร์หรือสำหรับอนาคต เมื่อพระเยซูกลับ
มา

การตอบสนองของเรา

พระเจ้าตรัสว่า

“.....เพราะเราเป็นพระเจ้าที่รักษาโรคของเจ้า” อพยพ 15:26

คำว่า “เราเป็น” เป็นปัจจุบันกาล เราจะเปลี่ยนไปเป็นคำว่า “เราได้เป็น” ในอดีตหรือ
“เราจะเป็น” ในอนาคตหรือ

พระคัมภีร์สอนว่า พระเจ้าไม่ทรงเปลี่ยนแปลง

“ของประทานอันดีทุกอย่างและของประทานอันเลิศทุกอย่างย่อมมาจากเบื้องบน และส่ง
ลงมาจากพระบิดาแห่งบรรดาดวงสว่างในพระบิดาไม่มีการแปรปรวน หรือไม่มีเงาอันเนื่องจากการ
เปลี่ยนแปลง” ยากอบ 1:17

“.....เพราะว่าเราคือพระเจ้าไม่มีผันแปร.....” มาลาคีย์ 3:6

พระเจ้าไม่ทรงเปลี่ยนแปลงตั้งแต่เวลาเริ่มต้นมา

“พระเยซูทรงเหมือนเดิมในเวลาวานนี้ และเวลาวันนี้ และต่อ ๆ ไปเป็นนิจกาล”

ฮีบรู 13:8

ถ้า “วันแห่งการอศุจรรยผ่านไปแล้ว” ละก็ วันแห่งความรอดก็ต้องผ่านไปด้วยเพราะว่า
ไม่มีการอศุจรรยใดที่ยิ่งใหญ่ไปกว่าความรอด

บางคนกล่าวว่าการรักษาโรคจะมีในอนาคตเมื่อพระเยซูเสด็จกลับมาสู่โลกอีกครั้งหนึ่ง ถ้า
เป็นจริงเช่นนี้แล้วงานรับใช้ของครู อาจารย์ ศิษยาภิบาลและผู้นำอื่น ๆ ต้องมีเพื่ออนาคตด้วยเพราะว่าของ
ประทานแห่งการรักษาโรคเป็นของประทานฝ่ายวิญญาณเช่นเดียวกับของประทานอื่น ๆ เหล่านี้

ข้อโต้แย้งที่ทำให้แน่ใจที่สุดที่มีต่อข้อกล่าวอ้างดังกล่าวที่ว่า การอศุจรรยไม่ใช่สำหรับ
ปัจจุบันก็คือเอกสารที่บันทึกถึงประสบการณ์ซึ่งพระเยซูทรงกระทำการอศุจรรยและการรักษาโรค

“แล้วพระองค์ตรัสตอบศิษย์สองคนนั้นว่า “จงไปแจ้งแก่ยอห์นตามซึ่งท่านได้เห็นและได้ยิน
คือว่าคนตาบอดก็หายบอด คนง่อยเดินได้ คนตายแล้วเป็นขึ้นมาและชาวประเสริฐก็ประกาศแก่คนอนาถา”

” ลูคา 7:22 (ดู กิจการ 4:14-16 ด้วย)

หนังสือกิจการของอัครทูต บันทึกการอศุจรรยและการรักษาโรคในคริสตจักรยุคแรก
เอกสารที่บันทึกถึงประวัติศาสตร์ของคริสตจักรสมัยใหม่ก็ยืนยันถึงการรักษาโรคและการอศุจรรยหลาย
ประการ

บางคนถามว่า “ถ้าการรักษาโรคมะเร็งสำหรับปัจจุบัน เหตุใดผู้เชื่อจึงไม่รีบไปทำให้คนตายทุกคนซึ่งป่วยและตายไปให้พ้นจากความตาย” การทำให้คนพ้นจากความตายไม่ใช่ส่วนของพระมหากษัตริย์ที่ให้ไว้แก่คริสตจักร แต่เป็นคำสั่งแก่สาวกเมื่อเขาถูกส่งออกไปครั้งแรกเพื่อเทศนา ประกาศถึงอาณาจักรของพระเจ้าการทำให้คนพ้นจากความตายเป็น “ผลแรก” ของการฟื้นคืนพระชนม์ของพระเยซูซึ่งจะเป็นเช่นนั้นในอนาคต

มีความแตกต่างระหว่างการอัศจรรย์พิเศษและการอัศจรรย์ตามพระสัญญา การอัศจรรย์พิเศษกระทำเพื่อเป็นหมายสำคัญในสถานการณ์พิเศษ เช่น การเปลี่ยนน้ำให้เป็นเหล้าองุ่น การเดินบนทะเล การเพิ่มพูนขนมปังและปลา การแยกทะเลแดงและการทำให้คนตายฟื้น

การรักษาโรคเป็นการอัศจรรย์ตามพระสัญญาในพันธสัญญาเดิม ไม่ใช่การอัศจรรย์พิเศษ พระเจ้ายังคงทำให้คนตายฟื้นขึ้นมาแต่ขึ้นอยู่กับความเป็นพระเจ้าสูงสุดของพระองค์และไม่ได้เป็นสิ่งธรรมดาของเราในการรักษาโรค

ขณะที่เราพูดถึงหัวข้อเรื่องความตาย คนช่างสงสัยอ้างว่าถ้าการรักษาโรคจากเบื้องบนยังใช้ได้ผลอยู่ คงไม่มีคริสเตียนคนใดตาย พระคัมภีร์ไม่ได้กล่าวเช่นนั้นเลย พระเจ้าให้สุขภาพที่ดีภายในวงจรชีวิตธรรมดาเท่านั้น

แม้ว่าการไถ่บาปของพระคริสต์ทำให้เราได้รับการไถ่พ้นจากความตาย แต่ร่างกายที่ต้องตายนี้จะตายในที่สุดนอกจากพระเยซูจะเสด็จกลับมาและรับเราขึ้นไปเสียก่อน พระคัมภีร์เล่มเดียวกันซึ่งสอนเรื่องการรักษาโรคนี้ยังได้วางข้อจำกัดถึงระยะเวลาของชีวิตมนุษย์ไว้ว่า

“กำหนดปีของข้าพระองค์คือ เจ็ดสิบหรือสุดแต่เรื่องกำลังก็ถึงแปดสิบ...” สดุดี 90:10

“มีข้อกำหนดสำหรับมนุษย์ไว้แล้วว่าจะตายครั้งเดียวและหลังจากนั้นก็จะมีการศึกษาชั้นใด” ฮีบรู 9:27

ประเพณีกล่าวว่า

“ในสมัยพระเยซูไม่มีความช่วยเหลือทางแพทย์ที่มีความสามารถ แต่ปัจจุบันเรามีความช่วยเหลือพร้อมอยู่ให้เราใช้ได้แทนที่จะอธิษฐานขอการรักษาโรคจากพระเจ้า”

การตอบสนองของเรา

ในปี 400 ก.ค.ศ. มีวิทยาการรักษาโรคทางแพทย์ ฮิปโปเครติส 460-370 ก.ค.ศ. บิดาแห่งการแพทย์ ได้พัฒนาวิทยาศาสตร์การแพทย์ระดับสูง เทคนิคบางประการของเขายังคงใช้อยู่ในปัจจุบัน ประเทศกรีซ อียิปต์และโรม มีผู้เป็นแพทย์ที่มีความสามารถในสมัยของพระเยซู

แต่การรักษาโรคจากเบื้องบนไม่มีอะไรเกี่ยวข้องกับความสามารถหรือไม่สามารถของวิทยาศาสตร์การแพทย์ เพราะเป็นพระพรที่ให้ในการไถ่บาป ของประทานที่ดีทุกอย่างมาจากพระเจ้า ดังนั้นจึงเป็นการยอมรับได้ที่จะใช้ทรัพยากรทางแพทย์ที่ถูกกฎหมาย คนหลายคนอยู่ไกลกว่าที่จะขอความ

ช่วยเหลือทางแพทย์ เช่น ในแอฟริกา ประเมินกันว่า 80% ของประชากรไม่ได้รับการดูแลเอาใจใส่ขั้นมูลฐานในทางแพทย์

ประเพณีกล่าวว่า

“การรักษาโรคจากเบื้องบนนั้นสอนโดยลัทธิเทียมเท็จเท่านั้น”

การตอบสนอง

เวสเลย์ ลูเธอร์และซินเซนดอร์ฟ ผู้นำของคริสตจักรเมธอดิสต์ ลูเธอแรนและโมราเวียนตามลำดับ ต่างสอนเรื่องการรักษาโรคจากเบื้องบน ผู้ที่สอนเรื่องนี้ในปัจจุบัน พร้อมกับสอนเรื่องฤทธิ์อำนาจของความรอดโดยพระโลหิตของพระเยซูและความเป็นพระเจ้าของพระคริสต์ต่างก็ไม่ได้มีความเชื่อที่แตกต่างไปจากผู้นำเหล่านี้

ลัทธิเทียมเท็จบางลัทธิสอนเรื่องการรักษาโรคแต่ไม่ใช่การรักษาโรคที่แท้จริงตาม พระคัมภีร์แต่เป็นการรักษาโรคโดยใช้อำนาจจิตหรือ “จิตใจเหนือวัตถุ” จากแหล่งอื่นที่ไม่ใช่พระเจ้าโดยทางพระเยซูคริสต์

ซาตานเป็นผู้หลอกลวงและทำเทียม (เลียนแบบ) เราจะไม่กำจัดการรักษาโรคจากเบื้องบนออกไปเพียงเพราะว่ามันได้หลอกลวงและรักษาโรคโดยอำนาจของความชั่วร้าย

ซาตานได้ล่อลวงคนมากมายให้เชื่อว่าโดยการชำระล้างตัวในแม่น้ำคงคาในอินเดีย เขาจะได้รับการชำระจากบาป เราเลิกเทศนาเรื่องความรอดเพียงเพราะซาตานเลียนแบบกระนั้นหรือ

ความจริงที่ว่าซาตานสนใจเลียนแบบการรักษาโรคจากเบื้องบนเป็นเครื่องบ่งชี้ว่ามีการรักษาที่แท้จริง (จึงมีการปลอมของจริง)

ประเพณีกล่าวว่า

“การรักษาโรคจากเบื้องบนเน้นที่ร่างกายมากกว่าจิตใจ”

การตอบสนองของเราต่อคำกล่าวนี้

บางคนที่รับใช้ในการรักษาโรคเข้าไปอยู่ในรูปแบบนี้ แต่นั่นไม่ใช่รูปแบบในการรักษาโรคตามพระคัมภีร์ รูปแบบของพระคัมภีร์เกี่ยวข้องกับมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจและจิตวิญญาณ

การรักษาโรคนั้นไม่ใช่ตัวของชาวประเสริฐ แต่เป็นแง่มุมหนึ่งในชาวประเสริฐของพระคริสต์จึงไม่สมควรที่จะเทศนาเรื่องนี้โดยแยกออกไปจากการไถ่วิญญาณของคนบาปทั้งชายและหญิงให้รอดจากบาป

ประเพณีกล่าวว่า

“คุณเจ็บป่วยเพราะว่าคุณทำบาปหรือมีความบาปในชีวิตของคุณ”

การตอบสนองของเราต่อคำกล่าวนี้

เราได้กล่าวครบถ้วนถึงหัวข้อนี้ในการอธิบายถึงแหล่งที่มาและเหตุผลของความบาปในบทที่ 16 ในขณะที่ความเจ็บป่วยทั้งหมดในโลกเกิดจากความบาป คนไม่จำเป็นต้องเจ็บป่วยเพราะว่าบาปส่วนตัวของเขา

ประเพณีกล่าวว่า

“เป็นพระประสงค์ของพระเจ้าที่ให้คุณเจ็บป่วย ทั้งนี้เพื่อถวายเกียรติแด่พระเจ้า”

การตอบสนองของเรา

คำถามของหลายคนไม่ได้อยู่ที่ว่าพระเจ้าสามารถรักษาโรคได้หรือ แต่อยู่ที่ว่าเป็นพระประสงค์ของพระเจ้าที่จะรักษาหรือไม่ พระคัมภีร์ชี้ให้เห็นว่าเราไม่ฉลาด ถ้าเราไม่เข้าใจพระประสงค์ของพระเจ้า

“เหตุฉะนั้น อย่าเป็นคนโง่เขลา แต่จงเข้าใจน้ำพระทัยขององค์พระผู้เป็นเจ้าว่าเป็นอย่างไร”

เอเฟซัส 5 :17

การที่เรารู้พระประสงค์ของพระเจ้าเกี่ยวกับความเจ็บป่วยทำให้เรามีพื้นฐานที่ดีในอันที่จะเติบโตในความเชื่อ คำอธิษฐานด้วยความเชื่อเป็นสิ่งเดียวที่มีผลในการรักษาโรค เราจะอธิษฐานไม่ได้ ตราบใดที่เรายังสงสัยว่าเป็นพระประสงค์ของพระเจ้าที่จะรักษาโรคหรือไม่ ?

ประการแรก ถ้าคุณเชื่อว่าเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้าที่ให้คุณเจ็บป่วยแล้วก็เป็นการผลิตที่จะขอให้คุณอธิษฐานเพื่อการรักษาโรคของคุณ ถ้าโรคภัยของผู้เชื่อมาจากพระเจ้าแล้ว หมอก็คงเป็นมาจากมารเพราะว่าเขาพยายามกำจัดความเจ็บป่วยออกไปเสีย โรงพยาบาลก็คงทำผิดเพราะเขาพยายามกำจัดโรคภัยโดยเป็นการกบฏต่อสู้กับ “น้ำพระทัยของพระเจ้า” นางพยาบาลก็คงไม่ยำเกรงนับถือพระเจ้าโดยการพยายามช่วยให้ความทุกข์ทรมานผ่อนคลายลง

คนที่เชื่อว่าความเจ็บป่วยเป็นพระพรก็ไม่ควรรับการรักษาของแพทย์เพื่อกำจัด “พระพร” ออกไป แต่ควรอธิษฐานว่า ครอบครัวของเขาทั้งหมดและสมาชิกของคริสตจักรควรรับ “พระพร” อย่างเดียวกันนี้ ผู้ที่เชื่อว่า การเจ็บป่วยมาจากพระเจ้าไม่ควรยอมให้หมอทำการรักษาและเอา “พระพร” ของเขาออกไป

ถ้าคุณเชื่อว่าความเจ็บป่วยเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้าสำหรับคุณ คุณควรหยุดกินยาและไปหาหมอเพราะว่าคุณกำลังต่อสู้กับ “น้ำพระทัย” ของพระเจ้า

แต่โดยที่เรารู้ว่าความเจ็บป่วยของผู้เชื่อที่แท้จริงซึ่งมีสัมพันธภาพกับพระเจ้านั้นมาจากซาตาน ดังนั้น หมอที่ถูกต้อง ยา โรงพยาบาลและวิทยาการทางการแพทย์ต้องเป็นสิ่งที่ช่วยแพร่ขยายพระเมตตาของพระเจ้า โดยที่ความเจ็บป่วยมาจากซาตาน ทุกวิธีที่ถูกต้องในการผ่อนคลายความทุกข์ทรมานย่อมมาจากพระเจ้า (คำว่า ถูกต้อง หมายถึงวิธีเหล่านั้นที่ไม่รวมเอาวิธีของซาตานหรือละเมิดพระวาระของพระเจ้า)

เป็นความจริงที่ร่างกายของเราถูกซื้อด้วยราคาแพงและเราต้องถวายเกียรติพระเจ้าด้วยร่างกายของเรา ไม่ว่าจะเจ็บป่วยหรือสบายดี แต่ในพระคัมภีร์พระเจ้าทรงได้รับเกียรติเมื่อคนได้รับการรักษา ถ้าความเจ็บป่วยเป็นสิ่งที่ถวายเกียรติพระเจ้าแล้ว พระคริสต์ก็ได้ขโมยสง่าราศีของพระเจ้าโดยการรักษาคนเจ็บป่วย ถ้าความเจ็บป่วยเป็นสิ่งที่ถวายเกียรติแด่พระเจ้าแล้วเราก็ควรอธิษฐานขอให้เจ็บป่วยพระเจ้าไม่ทรงได้รับเกียรติโดยความเจ็บป่วยทางร่างกายเช่นเดียวกับความเจ็บป่วยของบาปในฝ่ายวิญญาณ

บางครั้งพระเจ้า อนุญาต ให้ความเจ็บป่วยมาสู่ผู้เชื่อ แต่จงจำไว้เสมอว่า ซาตานเป็นแหล่งของความเจ็บป่วย (โยบเป็นตัวอย่างของเรื่องนี้)

พระเจ้าไม่ทรงมี “พระประสงค์” ที่จะให้ความเจ็บป่วยเกิดแก่ผู้เชื่อ พระองค์ทรงรู้ถึงการโจมตีของซาตานและพระองค์ทรงใช้ “ทุกสิ่งทุกอย่าง” (แม้จะไม่ดี) ให้เกิดผลดีแก่คุณ นี่เป็นเหตุผลว่าทำไมคุณจึงเข้าใกล้ชิดพระเจ้ามากขึ้นในช่วงเวลาที่เจ็บป่วย พระเจ้าทรงหาทางนำเอาสิ่งดีออกมาจากสิ่งชั่วร้าย พระองค์ทรงใช้ผลของบาปมาเยียวยารักษาโดยการสิ้นพระชนม์ของพระเยซู

เปาโลเทศนาครั้งแรกในกาลาเทียเพราะว่ากำหนดการเปลี่ยนแปลงไปเพราะความเจ็บป่วย (กาลาเทีย 4:13-15) ความเจ็บป่วยของโทรฟีมัธทำให้เขาไม่ได้ไปกรุงโรมกับเปาโลและทุกข์ทรมานด้วยชะตากรรมเดียวกัน (2 ทิโมธี 4:20) ความเจ็บป่วยถูกใช้เพื่อป้องกันไม่ให้ทำบาปในปฐมกาล 12 และ 20 แม้ว่าตัวอย่างเหล่านี้แสดงว่าพระเจ้าทรงใช้ความเจ็บป่วยอย่างไร จงจำไว้ว่า

“พระองค์ทรงกระทำให้เกิดความเศร้าโศก พระองค์ทรงพระกรุณา ตามความรักมั่นคงอันล้นเหลือของพระองค์” บทเพลงคร่ำครวญ 3:32

พระเจ้าไม่ใช่ แหล่งที่มา ของความเจ็บป่วยในชีวิตของผู้เชื่อ แต่พระเจ้าทรงนำเอาบาปอย่างที่เขาตั้งใจให้เป็นสิ่งที่ชั่วร้ายและทรงทำให้มีชัยชนะในฝ่ายวิญญาณ ขณะที่คุณกำลังเข้าสู่การโจมตีของซาตาน

ความเจ็บป่วยแต่เพียงอย่างเดียวไม่ทำให้เกิดเป็นธรรมชาติ แต่กลับก่อให้เกิดคนที่เข้มแข็ง บ่นว่าและไม่เชื่อ แต่ พระวจนะ ต่างหากที่ชำระคุณให้บริสุทธิ์และทำให้เติบโต (ยอห์น 17:17) แม้ว่าจะเป็นความจริงที่คุณมักจะเข้าหาพระวจนะได้มากขึ้นในเวลาเจ็บป่วย ก็ไม่จำเป็นที่จะต้องมีความเจ็บป่วยเพื่อที่จะเติบโตฝ่ายวิญญาณ

คุณต้องจำไว้ว่า พระประสงค์ของพระเจ้าสำหรับผู้เชื่อคือ บุคคลลักษณะที่เหมือนพระคริสต์ สิ่งอื่น ๆ รวมถึงความเจ็บป่วยและสุขภาพดี ไม่มีความสำคัญใดใดที่เกี่ยวกับเป้าหมายดังกล่าวของพระเจ้า

ในกรณีของผู้ไม่เชื่อ ความเจ็บป่วยเกิดผลจากบาปและการพิพากษาของพระเจ้าที่มีต่อบาป แต่แม้กระนั้น พระเจ้าก็ยังคงใช้สิ่งนี้เพื่อผลดีเพราะว่าการรักษาโรคและการปลดปล่อยทำให้เขาได้รับความรอด

พระเจ้าทรงประทานพระสัญญาหลายประการในพระวจนะเกี่ยวกับการรักษาโรคและการปลดปล่อย เหตุใดพระเจ้าจึงให้พระสัญญา ถ้าพระองค์มีพระประสงค์ให้คุณเจ็บป่วย ถ้าผู้เชื่อกล่าวว่า “ฉันไม่รู้ว่านี่เป็นน้ำพระทัยของพระเจ้าหรือเปล่าที่จะรักษาฉัน” ก็จงถามเขาว่า “เป็นน้ำพระทัยของพระเจ้าที่จะรักษาพระสัญญาของพระองค์หรือเปล่า ?”

พระเยซูตรัสว่า “ถ้าท่านเห็นเรา ท่านก็เห็นพระบิดา” พระองค์กล่าวเช่นนี้เพราะว่าพระองค์ทรงทำกิจการและพระประสงค์ของพระบิดา (ยอห์น 14:9) ถ้าคุณเคยสงสัยว่าพระเจ้าทรงต้องการที่จะรักษาโรคหรือไม่ คุณก็เพียงแต่ดูที่พระราชกิจขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา

เมื่อคุณอธิษฐานเพื่อการรักษาโรค จงอธิษฐานว่า “ขอให้มันเป็นไปตามน้ำพระทัยของพระองค์” อย่าพูดว่า “ถ้า เป็นน้ำพระทัยของพระองค์เมื่อคุณกำลังอธิษฐานเพื่อการรักษาโรคและการปลดปล่อย คนบาปจะไม่พูดว่า “พระเจ้า ขอช่วยข้าพระองค์ให้รอด ถ้าเป็นพระประสงค์ของพระองค์” การรักษาโรคเป็นส่วนของการไถ่บาปเช่นเดียวกับความรอด

คำว่า ถ้า แสดงถึงความสงสัยว่าพระเจ้าต้องการทำให้สมบูรณ์หรือไม่ การพูดว่า “ให้เป็นไปตามน้ำพระทัยของพระองค์” แสดงออกถึงความเชื่ออย่างมั่นใจ ขณะเดียวกันก็ฝากวิธีการ ขอบเขตและเวลาของการรักษาไว้กับพระองค์

แม้กระทั่งในกรณีของความเจ็บป่วยถึงตาย จงอธิษฐานว่า “ให้เป็นไปตามน้ำพระทัยของพระองค์” ไม่ใช่ “ถ้าเป็นน้ำพระทัย” ที่จะรักษา “ให้เป็นไปตามน้ำพระทัย” นั้น หมายถึงฝากเวลาและสภาวะเงื่อนไขต่างๆไว้กับพระองค์ (จะรักษาเมื่อไรและอย่างไรขึ้นอยู่กับพระองค์) พระองค์อาจทรงเลือกการรักษาขั้นสูงสุดโดยความตายซึ่งจะทำให้ผู้เชื่อพ้นจากสภาพความเจ็บป่วยไปสู่สภาวะนิรันดร์ตลอดไป

พระเยซูทรงสอนเราให้อธิษฐานว่า “ขอให้มันเป็นไปตามพระทัยพระองค์ ในสวรรค์เป็นอย่างไรให้เป็นเช่นนั้นในแผ่นดินโลก” ไม่มีความเจ็บป่วยและเชื้อโรคในสวรรค์ ดังนั้น เราจึงสามารถอธิษฐานอย่างมั่นใจต่อผู้เชื้อโรคบนโลกนี้เพราะรู้ว่าไม่ใช่ น้ำพระทัยของพระเจ้าให้เราเจ็บป่วย

พระเยซูไม่เคยทรงอธิษฐานว่า “ขอทรงรักษาถ้าเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้า” มีครั้งเดียวที่พระองค์อธิษฐานว่า “ถ้าเป็นน้ำพระทัยของพระองค์” เมื่อพระองค์ยอมสยบตนเองต่อแผนการของพระเจ้าสำหรับชีวิตของพระองค์ (ในการถูกตรึงที่กางเขน) ไม่ใช่ในการรักษาโรค

คำว่า “ถ้าเป็นน้ำพระทัยของพระองค์” ทำลายความเชื่อลง เมื่อคนโรคเรื้อนคนหนึ่งกล่าวคำนี้ซึ่งไม่รู้จักน้ำพระทัยของพระเจ้าในการรักษาโรค พระเยซูทรงแก้ไขความไม่แน่ใจของเขาโดยให้คำรับรองแก่เขาว่า “เราจะรักษาเจ้า (เป็นความประสงค์ของเรา)” อย่าเปลี่ยนความจริงของพระเจ้าไปเป็นเพียงความหวังใจหรือคำถาม จงปฏิบัติตามนั้นดูจะเป็นความจริงและคุณจะพบว่าความจริงนั้นมีฤทธิ์อำนาจมาก

เพียงเพราะบางคนไม่ได้รับการรักษาทันทีหรือเพราะว่าเขาตายเพราะโรคร้ายไม่ได้หมายถึงว่าไม่ใช่หน้าที่ของพระเจ้าที่จะรักษาเขา เรามองดูสิ่งต่าง ๆ ในแง่ของเวลาของโลกนี้ ขณะที่พระเจ้าทรงดูแลในแง่ของนิรันดร์กาล คุณต้องจำไว้ว่ามีสิ่งต่อไปนี้

การรักษาที่ช้าใช้เวลานาน นางซาราห์ไม่ได้รับการรักษาทันทีจากการเป็นหมัน โยบไม่ได้รับการรักษาทันที บิดาของยอห์นผู้ให้บัพติศมาไม่ได้รับการรักษาจากอาการไข้จนกว่าจะถึงเวลาที่กำหนดไว้

พระเยซูทรงอธิษฐาน 2 ครั้งเพื่อคนตาบอดซึ่งในครั้งแรกได้รับการรักษาเพียงส่วนเดียว บางครั้งการรักษาล่าช้าไปเพื่อนำพระเกียรติที่ยิ่งใหญ่กว่ามาสู่พระเจ้า ตัวอย่างที่ดีของเรื่องนี้คือ เรื่องการที่ลาซารัสฟื้นจากความตาย

ความเจ็บป่วยที่ถึงแก่ความตาย ความตายเป็นเพียงเหตุการณ์หน้าภายในอาณาเขตของนิรันดร์กาลในชีวิตของผู้เชื่อ แม้แต่ “ความเจ็บป่วยที่ถึงแก่ความตาย” ถูกกลืนไปในชัยชนะเพราะว่าความตายสำหรับผู้เชื่อเป็น “การรักษาที่สูงที่สุด” เมื่อเราเข้าไปอยู่ต่อหน้าพระพักตร์ของพระมหากษัตริย์เราก็ถูกทำให้สมบูรณ์หมดทุกอย่างและไม่มีความทุกข์ทรมานจากความบาปหรือความเจ็บป่วยอีกต่อไป เมื่อพูดถึงความตาย เปาโลกล่าวว่าเราถูกเตรียมเพื่อไปสู่จุดประสงค์นี้

“เหตุฉะนั้นเรามั่นใจอยู่เสมออยู่แล้วว่า ขณะที่เราอยู่ในร่างกายนี้ เราอยู่ห่างจากองค์พระผู้เป็นเจ้า เพราะเราดำเนินด้วยความเชื่อ มิใช่ตามที่ตามองเห็น เรามีความมั่นใจและเราปรารถนาจะอยู่กับองค์พระผู้เป็นเจ้ามากกว่าอยู่ในร่างกายนี้ เหตุฉะนั้นเราตั้งเป้าของเราว่า จะอยู่ในกายนี้ก็ดีหรือไม่อยู่ก็ดี เราก็จะทำตัวให้เป็นที่ยอมรับของพระองค์” 2 โครินธ์ 5:6-9

ถ้าคุณไม่เชื่อว่าการรักษาโรคมีสำหรับทุกคนแล้ว คุณต้องเชื่อว่าการรักษาโรคขึ้นอยู่กับการเปิดเผยโดยตรงในแต่ละกรณีว่า เป็นน้ำพระทัยของพระเจ้าหรือไม่ที่จะรักษาโรค ดังนั้น คุณก็พึงพึงการเปิดเผยที่มีโดยตรงต่อมนุษย์มากกว่าที่จะพึงพึ่งพระวจนะที่เขียนไว้ของพระเจ้า คุณจะไม่มีพื้นฐานสำหรับความเชื่อจนกว่าคุณจะได้รับเปิดเผยพิเศษในแต่ละกรณีว่า คนเจ็บป่วยนั้นเป็นคนที่ “พระเจ้าชอบพอมากกว่าผู้อื่น” จึงได้รับการรักษา (ซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้องที่คุณจะเป็นเช่นนี้)

ประเพณีกล่าวว่า

“คนชอบธรรมถูกข่มใจ (เดือดร้อน) หลายอย่าง.....นี่เป็นความเดือดร้อนที่คุณต้องทนเอา เพราะคุณเป็นคนชอบธรรม”

การตอบสนองของเรา

ความหมายของคำว่า “ถูกข่มใจ” ใน สดุดี 34:19 (ภาษาไทยใช้ว่า “เดือดร้อน”) ที่คำตามประเพณีอ้างถึงนั้นไม่ได้หมายถึงความเจ็บป่วยแต่หมายถึงการทดลอง ความยากแค้น การข่มเหงหรือการล่อลวง คุณต้องอธิษฐานเผื่อตนเอง (ยากอบ 5:13) แม้ว่าคุณอาจให้ผู้อื่นอธิษฐานเผื่อคุณ เขาก็ไม่ได้อธิษฐานให้ความเดือดร้อนของคุณหมดไป

พระคัมภีร์สอนให้คุณอธิษฐานเมื่อคุณเดือดร้อนเพราะว่าคุณจำเป็นต้องเรียนรู้ว่าจะเป็นผู้มีชัยชนะได้อย่างไรโดยการอธิษฐานด้วยตนเองให้ผ่านพ้นการทดลองและการล่อลวง

อย่างไรก็ตามในกรณีของความเจ็บป่วย จะต้องเรียกผู้ปกครองมาอธิษฐานให้ (ยากอบ 5:14) คนป่วยจะต้องได้รับความรอด (จากความเจ็บป่วยทางกาย) ถูกทำให้ฟื้นขึ้น (กลับคืนสู่กำลังใหม่) และได้รับการอภัยบาป (การรักษาฝ่ายวิญญาณ)

ประเพณีกล่าวว่า

“ความเจ็บป่วยของคุณคือ “หนามในเนื้อหนัง” ” เหมือนของเปาโลหรือเป็นกางเขนของคุณ คุณต้องรู้จักที่จะอยู่กับความเจ็บป่วย

การตอบสนองของเรา

คำกล่าวอ้างว่าความเจ็บป่วยเป็น “กางเขน” ของคุณนั้นจัดการได้ง่าย “กางเขน” ไม่ใช่ปัญหา ความเจ็บป่วยและความเดือดร้อนซึ่งมาถึงเรา โดยที่เราไม่มีทางเลือก พระเยซูบอกชัดเจนว่าการ “รับกางเขนแบก” เป็นกริยาที่เราทำด้วยความเต็มใจ ไม่ใช่สิ่งที่เรายอมรับเพราะไม่มีทางเลือก พระเยซูไม่เห็นว่าคุณเจ็บป่วยและความตายว่าเป็น “กางเขน” ที่พระเจ้าส่งมา พระองค์ปฏิบัติกับสิ่งเหล่านี้ดูจว่าเป็นศัตรู

คำกล่าวอ้างถึง “หนามที่อยู่ในเนื้อหนัง” มักมาจากหนามของเปาโลที่อยู่ในเนื้อ ใน 2 โครินธ์ 12 คนที่เชื่อว่าหนามของเปาโลคือความเจ็บป่วยมักจะนำเรื่องนี้มาเป็นจุดสำคัญ เมื่อพูดถึงการรักษาโรคผู้เชื่อหลายคนถูกหลอกลวงและไม่ได้รับการรักษาเพราะหลักข้อเชื่อที่ว่า “หนามเป็นความเจ็บป่วย”

ให้เราตรวจสอบดูว่า พระคัมภีร์กล่าวอะไร ที่แท้จริงเกี่ยวกับหนามนี้

หนามคืออะไร ?

พระคัมภีร์กล่าวว่ามันเป็น “ผู้ส่งสาร” ภาษากรีก คำว่า “ผู้ส่งสาร” ปรากฏ 7 ครั้งในพันธสัญญาใหม่ แปลว่า “ทูตสวรรค์” 181 ครั้ง อีก 188 ครั้งกล่าวถึง “บุคคลสำคัญ” ไม่ใช่ความเจ็บป่วยหรือเชื้อโรค “ผู้ส่งสาร” คือ “บุคคลสำคัญ”

การใช้คำว่า “หนาม” ในพันธสัญญาเดิม สนับสนุนข้อความนี้ด้วย “หนาม” ถูกใช้ในกันดารวิถี 33:55 และโยชูวา 23:13 เพื่ออธิบายถึงคนที่อาศัยอยู่ในดินแดนคานาอัน ในกรณีทั้งสองนี้หนามไม่ใช่ความเดือดร้อนทางร่างกาย แต่เป็นการโจมตีจากศัตรู

หนามจากใคร ?

พระคัมภีร์กล่าวว่า หนามเป็น “ทูต” จากซาตาน

เหตุใดจึงอนุญาตให้มีหนาม

เปาโลกล่าวว่า หนามได้รับอนุญาตให้มีอยู่เพราะว่าเขาได้รับการเปิดเผยมากมายล้นเหลือจากพระเจ้าและมีแนวโน้มไปในทางหยิ่งทะนงตัว ก่อนที่ผู้ใดจะอ้างว่าเขามีหนามอยู่ในเนื้อหนัง เขาควร

พิจารณาว่าเขาได้รับการเปิดเผยและนิมิตมากเพียงใด เขาเหมาะสมที่จะมีหนามหรือไม่ หลายคนคิดว่าเขามีหนามอยู่ในเนื้อหนังไม่มีการเปิดเผยหรือนิมิตใดใดจากพระเจ้าเลย

คำว่า “หนาม” เป็นส่วนหนึ่งของการทำให้คำพยากรณ์สำเร็จด้วย เมื่อเปาโลกลับใจ พระเจ้าตรัสว่า “เพราะว่าเราจะสำแดงให้เขาเห็นว่า เขาจะต้องทนทุกข์ลำบากมากเท่าใดเพราะนามของเรา” กิจการ 9:16

หนามทำอะไรบ้าง ?

“หนาม” โจมตีเปาโล คำว่า “โจมตี” นี้หมายถึง “โจมตีครั้งแล้วครั้งเล่า” คำนี้ไม่ได้หมายถึงสภาวะของความเจ็บป่วยที่มีอยู่ตลอดเวลา แต่หมายถึงโจมตีซ้ำแล้วซ้ำอีก “ทูต” ถูกส่งมาให้โจมตีเปาโลเพื่อพยายามหยุดยั้งพระวาระของพระเจ้าที่จะเทศนาออกไป

พระเจ้าไม่เคยทรงสัญญาที่จะนำเอาการโจมตีภายนอกไปจากผู้เชื่อ แต่พระองค์ทรงสัญญาที่จะเอาความเจ็บป่วยออกไป เราได้รับการเตือนซ้ำแล้วซ้ำอีก ในพระคัมภีร์ว่า ถ้าเรามีชีวิตที่ชอบธรรมเราจะทนทุกข์จากการข่มเหงและความเดือดร้อน แต่ไม่ใช่เป็นความเจ็บป่วย

หนามสำแดงออกอย่างไร ?

ต่อไปนี้เป็นตัวอย่างของวิธีต่าง ๆ ที่ “หนาม” นี้ ก่อทวนให้เกิดการต่อต้านเพื่อโจมตีเปาโล

- ชาวยิวตัดจิตใจที่จะฆ่าเปาโลทันทีหลังจากที่เขากลับใจ กิจการ 9:23
- เปาโลถูกกีดกันไม่ให้เข้าร่วมกับผู้เชื่อ กิจการ 9:26-29
- ชาตาดต่อต้านเขา กิจการ 13:6-12
- กลุ่มคนยิวต่อต้านเขา กิจการ 13:44-49
- เขาถูกขับไล่ให้ออกไปจากเมืองอันติโอกในพิซิเดีย กิจการ 13:50
- เขาถูกรุมและขับไล่ออกจากเมืองอโคเนอุม กิจการ 14:1-5
- เขาหนีไปเมืองลิสตราและเดอบี ซึ่งที่นั่นเขาถูกขว้างด้วยก้อนหินและถูกทิ้งให้ตาย กิจการ 14:6-19
- เขาได้แย้งอย่างสม่ำเสมอกับพี่น้องที่สอนผิด กิจการ 19:8
- เขาถูกตีและจับเข้าคุกที่ฟิลิปปี กิจการ 16:12-40
- เขาถูกรุมและขับไล่ออกจากเมืองเธสะโลนิกา กิจการ 17:1-10
- เขาถูกรุมและขับไล่ออกจากเมืองเบเรีย กิจการ 17:10-14
- เขาถูกรุมที่เมืองโครินธ์ กิจการ 18:1-23
- เขาถูกรุมที่เมืองเอเฟซัส กิจการ 19:23-31
- พวกยิวมีแผนการต่อสู่วีรชีวิตของเขา กิจการ 20:3

- พวกยิวยึดตัวเขาไว้ รุมเขา สอบสวนเขาในศาล 5 ครั้งและทนทุกข์ทรมานจากความยากลำบากหลายประการ 2 โครินธ์ 11:23-33

ไม่มีครั้งใดเลยในการเขียนบันทึกทั้งหมดของเปาโลที่จะกล่าวถึงความเจ็บป่วยว่าเป็น “การโจมตี” ซึ่งเขาต้องทนทุกข์

ใน 1 โครินธ์ 4:11 เปาโลแสดงให้เห็นว่าความคิดของเขาเกี่ยวกับการโจมตีตัวเขาไม่ใช่ความเจ็บป่วยที่มีอยู่ตลอดเวลา เขากล่าวว่า “จนขณะนี้ เราก้ยังหิวกระหาย ขาดเครื่องนุ่งห่ม ถูกโบยตีและไม่มีบ้านอยู่”

บางคนเชื่อว่าหนามของเปาโลคือ นัยตาที่ไม่ดี แต่เขาก็ได้รับการรักษาหายจากตาบอดแล้ว (กิจการ 9:18) การที่เชื่อว่าเขายังคงมีความเดือดร้อนที่นัยตาเป็นการไม่ให้ความเชื่อถือแก่ฤทธิ์อำนาจแห่งการรักษาของพระเจ้า และเป็นการถูกต้องหรือไม่ที่จะเรียกปัญหาเรื่องนัยตาซึ่งมีผลให้เขาเห็นสง่าราศีของพระเจ้าว่า “ทูตของซาตาน”

เปาโลเองบอกเราในปี ค.ศ.60 เมื่อเขาเขียนจดหมายของอัครทูตว่า เป็นเวลา “ราว 14 ปีมาแล้ว” ที่เขาได้รับ “การเปิดเผยอย่างมากล้น” ซึ่งมีผลให้เกิด “หนามในเนื้อ” ของเขา นี่เป็นเวลา 14 ปีภายหลังจากประสบการณ์การกลับใจซึ่งเขาได้เห็นสง่าราศีของพระเป็นเจ้า

ผลของหนาม

เปาโลกล่าวถึง “ความอ่อนแอ” ของเขา ซึ่งหมายถึง ขาดความแข็งแกร่ง ความอ่อนแอ ความไม่สามารถที่จะเกิดผลโดยความสามารถตามธรรมชาติได้”

การสรุปเกี่ยวกับหนามของเปาโลก็คือ แม้ว่าเราจะไม่รู้แน่ชัดว่าหนามนั้นคืออะไร ? ถ้าคุณถูกสอนว่า หนามคือความเจ็บป่วย จงคำนึงถึงข้อความต่อไปนี้

“หนาม” ของเปาโล มีผลให้เกิดฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าที่สำแดงออกในชีวิตของเขา บางคนใช้ “หนามในเนื้อ” เพื่อเป็นข้ออ้างที่จะเชื่อมโยงกับความเจ็บป่วย เขาต้องจำไว้ว่าตัวอย่างเดียวในพระคัมภีร์ในเรื่อง “หนามในเนื้อ” นั้น ทำให้เปาโลเขียนมากกว่า เทศนามากกว่า เดินทางมากกว่า ผู้ร่วมงานทุกคนของเขาในงานรับใช้ “หนาม” ไม่ใช่สิ่งที่ปิดกั้นการรับใช้ที่เคลื่อนไหวอยู่เสมอเพื่อแผ่นดินของพระเจ้า หรือปิดกั้นการสำแดงของฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าผ่านตัวเขา

ความไม่เชื่อ

ความไม่เชื่ออาจมีผลจาก

- คิดว่าพระเจ้ารักษาไม่ได้
- คิดว่าพระเจ้าทรงรักษาได้ แต่พระเจ้าอาจไม่ได้เลือกที่จะรักษาข้าพเจ้า
- คิดว่าพระเจ้าสามารถรักษาได้และพระองค์อาจรักษาข้าพเจ้า แต่ไม่ใช่เดี๋ยวนี้

- สภาพแวดล้อมที่มีแต่ความไม่เชื่อซึ่งปิดกั้นการรักษา

มีตัวอย่างในพระคัมภีร์หลายประการว่า ความไม่เชื่อปิดกั้นงานของพระเจ้าได้อย่างไร
ในเมืองนาซาเร็ธ พระเยซู

“พระองค์จึงมิได้ทรงกระทำการมหัศจรรย์มากในเมืองนั้น เพราะเขาไม่มีความเชื่อ”

มัทธิว 13:58

พระเยซูทรง “ประหลาดใจ” ที่คนเหล่านั้นไม่เชื่อ

“พระองค์จะกระทำการมหัศจรรย์ที่นั่นไม่ได้ เว้นแต่ได้วางพระหัตถ์ถูกต้องคนเจ็บบางคน
ให้หายโรค พระองค์ก็ประหลาดพระทัยเพราะเขาไม่มีความเชื่อ” มาระโก 6:5-6

พระคัมภีร์กล่าวว่า

“แต่จงให้ผู้เหล่านั้นทูลขอด้วยความเชื่อ อย่าสงสัยเลยเพราะว่าผู้ที่สงสัยเป็นเหมือนคลื่นใน
ทะเลซึ่งถูกลมพัดซัดไปมา ผู้นั้นจงอย่าคิดว่าจะได้สิ่งใดจากพระเจ้าเลย เขาเป็นคนสองใจไม่มั่นคงในบรรดา
ทางที่ตนประพฤตินั้น” ยากอบ 1:6-8

จงอ่านเรื่องการรักษาโรคบุตรสาวของไยรัส ในมาระโก 5:35-40 คุณจะพบว่า คนเหล่านั้น
ที่ปิดกั้นสิ่งแวดล้อมแห่งความเชื่อ ถูกนำออกไปจากห้องขณะที่พระเยซูทรงรับใช้ในการรักษาโรค

ความไม่เชื่อของกลุ่มชนเป็นเหตุผลหนึ่งที่ทำให้เราไม่เห็นการรักษาโรคและการปลดปล่อย
ไหลหลังออกมาในคริสต์จักรของเราตามที่พระเจ้าทรงมีเจตนาให้เป็นไปเช่นนั้น เราเป็นสมาชิกของกันและ
กัน ถ้าส่วนหนึ่งของร่างกายเราไม่เชื่อในการรักษาโรค ความไม่เชื่อนี้อาจปิดกั้นการไหลของฤทธิ์อำนาจ
ในท่ามกลางเรา

พระคัมภีร์กล่าวว่า “หมายสำคัญเหล่านี้จะเกิดขึ้นตามผู้ที่เชื่อเหล่านี้” ข้อความนี้พูดถึง
ผู้เชื่อ (คริสตจักร) ข้อความไม่ได้พูดว่า “เขา (คนเดียว) ที่เชื่อ” ซึ่งกล่าวถึงแต่ละคน

ไม่ใช่ความเชื่อของคนผู้ประกาศคนเดียวหรือสองคน ซึ่งมีผลในการรักษาที่บันทึกไว้ใน
กิจการของอัครทูต ความเชื่อของพระวิญญาณนี่เองที่เต็มคริสตจักรให้เต็มล้นอย่างบริบูรณ์

ถ้าพระเยซูไม่สามารถทำงานอัศจรรย์ในเมืองนาซาเร็ธเพราะความไม่เชื่อ (ส่วนรวม) ของ
พวกเขา จะไม่เป็นความจริงหรือว่าความไม่เชื่อส่วนรวมของเรายอมปิดกั้นการรักษาโรค

ในปัจจุบัน คริสตจักรส่วนใหญ่กำลังต่อต้านสิ่งที่คริสตจักรยุคแรกมีชัยชนะในการอธิษฐาน
เขาไม่ยอมรับท่าทีของพระคัมภีร์ที่มีต่อความเจ็บป่วย เขาไม่ได้รับการสอนเกี่ยวกับการรักษาโรคจาก
พระวาระของพระเจ้า เขายังได้ชี้ไปที่ผู้ที่ไม่ได้รับการรักษาโรคโดยกล่าวหาผู้ที่พยายามรับใช้ในการรักษา
แต่ความล้มเหลวนี้เองที่เขาต้องรับผิดชอบเป็นส่วนรวม

ผู้ที่เทศนาข่าวประเสริฐแห่งความรอดพร้อมกับการรักษาโรคและการปลดปล่อย มักจะต้อง
ทำงานในเมือง “นาซาเร็ธ” แห่งความไม่เชื่อ

เราเห็นความรอดมากขึ้นเพราะว่ามีการยอมรับทั่วไปถึงหลักการของความรอดในคริสตจักรพื้นฐาน แต่เราไม่เห็นการรักษาโรคนักเพราะว่าเราถูกบังคับให้ทำงานในท่ามกลางประเพณี การไม่ยอมรับและความไม่เชื่อในหลาย ๆ นิกาย

ถ้าความเชื่อของคนส่วนรวม ไม่ มีผลต่อการไหลหลังของการรับใช้ในการรักษาโรค เหตุใดพระเยซูจึงไม่ก้าวต่อไปและรับใช้ในท่ามกลางเมืองนาซาเรธ ?

(ในปัจจุบัน โดยทั่วไปแล้วเราเห็นการรักษาโรคในประเทศในโลกที่สามมากกว่าในประเทศตะวันตกเพราะว่ามีท่าทีของความเชื่อส่วนรวม เขาเชื่อสิ่งที่พระเจ้าตรัส เขาคาดหวังสิ่งเหนือธรรมชาติว่าเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตประจำวัน หลายคนในโลกตะวันตกไม่รับสิ่งนี้เพราะว่าเขามีแนวโน้มทางด้านวัตถุนิยมและเหตุผลของมนุษย์)

การขาดความเชื่อ

ความไม่เชื่อคือ ท่าทีที่พระเจ้าไม่สามารถหรือจะไม่ทำบางสิ่งบางอย่าง การที่คุณไม่มีความไม่เชื่อไม่ได้หมายถึงว่าคุณมีความเชื่อ

ตัวอย่างเช่น พวกลัทธิที่ไม่เชื่อว่ามีพระเจ้า พวกแอกนอสติกไม่เชื่อว่ามีนรกหรือสวรรค์

คุณต้องเอาความเชื่อในพระเจ้ามาแทนที่ความไม่เชื่อเพราะว่า คำอธิษฐานแห่งความเชื่อทำให้คนเจ็บหายโรค (ยากอบ 5:15) คุณต้องแสดงออกโดยความเชื่อ พูดถ้อยคำแห่งความเชื่อและปฏิบัติโดย ความเชื่อ คุณต้องเดินโดย “ความเชื่อ” ไม่ใช่โดย “ตามองเห็น” (คือดูที่สภาวะของร่างกายหรืออาการ ของโรค)

ซาตานพยายามที่จะปิดกั้นการรักษาโรคโดยทำให้คุณดำเนินชีวิตโดยการมองเห็นแทนที่จะใช้ความเชื่อ มันให้คุณดูที่อาการ มันให้คุณดูคนอื่นที่อ้างว่ามารับการรักษาแต่ไม่ได้หายโรค

ไม่ใช่ความเชื่อในความเชื่อของคุณหรือความเชื่อของผู้อื่นแต่ต้องเป็นความเชื่อในพระเจ้า ความเชื่อไม่ได้เป็นตัวรักษาโรคแต่พระเจ้าทรงเป็นผู้รักษา เปาโลมองเห็นว่าคนพิการมีความเชื่อที่จะรับการรักษาจากพระเจ้า (กิจการ 14:8-10)

ไม่จำเป็นต้องมีความเชื่อ “ขนาดมาก” ที่จะรับการรักษา พระเยซูตรัสว่า ความเชื่อขนาดเท่าเมล็ดพันธุ์ผักกาดก็มีอำนาจมาก พระเยซูทรงตอบสนองประชาชนตามระดับความเชื่อของเขา ที่ใดที่เขาารู้สึกว่าจำเป็นต้องให้พระองค์อยู่ที่นั่น พระองค์ก็เสด็จไป ที่ใดที่เขามีความเชื่อที่ไม่จำเป็นต้องให้พระองค์อยู่ที่นั่น พระองค์ก็ตรัสถ้อยคำจากที่ไกลและการรักษา ก็เกิดขึ้น

เมื่อผู้ป่วยไม่ได้หายโรค คนมักพยายามที่จะตำหนิว่าเขา “ขาดความเชื่อ” แต่ตามที่คุณกำลังเรียนบทเรียนนี้ มีสิ่งต่าง ๆ หลายประการที่คุณต้องนำมาพิจารณา พระเยซูไม่เคยทรงตำหนิคนที่มาแสวงหาการรักษาโรคว่าเขา “ขาดความเชื่อ”

ความบาปส่วนตัวที่ยังไม่ได้สารภาพ

พระคัมภีร์ยืนยันถึงความเกี่ยวข้องโดยตรงระหว่างความบาปของแต่ละคนและความเจ็บป่วยในบางกรณี

“เหตุฉะนั้นท่านทั้งหลายจงสารภาพบาปต่อกันและกัน และจงอธิษฐานเพื่อกันและกัน เพื่อท่านทั้งหลายจะพ้นโรคภัย คำอธิษฐานของผู้ชอบธรรมนั้นมีพลังทำให้เกิดผล” ยากอบ 5:16

ดาวิดกล่าวว่า “ถ้าข้าพระองค์ซ่อนความบาปไว้ในใจ องค์พระผู้เป็นเจ้าจะไม่ทรงฟัง”

พระเจ้าไม่ได้สัญญาที่จะทำลายงานของมารในร่างกาย โดยที่เรายังยุ่งเกี่ยวกับงานของมารในวิญญาณของเรา ถ้ามีความบาป ความไม่ถูกต้องในใจของผู้ป่วย เขาอาจไม่หายโรค ถ้ามีความบาปในใจของผู้ให้การรักษา (ผู้อธิษฐานให้) การรักษาก็อาจไม่เกิดขึ้นเพราะพระเจ้าไม่ “ทรงฟังเขา”

วิญญาณที่ไม่ให้อภัยหรือเจ็บแค้นจะปิดกั้นการรักษาโรค พระเยซูกล่าวว่า “ถ้าท่านไม่ให้อภัยการล่วงละเมิดของผู้อื่น พระบิดาในสวรรค์ก็จะไม่ให้อภัยการล่วงละเมิด (การบาป) ของท่าน”

ถ้าพระเจ้าไม่ทรงให้อภัยเราเมื่อเราไม่ให้อภัยผู้อื่น พระองค์ก็ไม่อาจที่จะรักษาเราด้วยเช่นกัน เพราะว่าการรักษาโรคนั้นประกอบด้วยความสมบูรณ์ของจิตใจ วิญญาณและร่างกาย

ปฏิเสธที่จะถูกทำให้สมบูรณ์

พระเยซูถามชายง่อยที่บ่อน้ำเบธไซดาว่า

“เจ้าปรารถนาจะหายโรคหรือ” ยอห์น 5:6 (ภาษาอังกฤษ ใช้ว่า “เจ้าอยากถูกทำให้สมบูรณ์หรือ”)

บ่อยครั้งที่เราแสวงหาแต่การรักษาโรคหรือการปลดปล่อย พระเจ้าต้องการจัดการกับมนุษย์ให้สมบูรณ์และรักษาร่างกาย จิตใจ และวิญญาณ

โดยที่มนุษย์ประกอบด้วยร่างกาย จิตใจและวิญญาณ แง่คิดของความสมบูรณ์ย่อมเกี่ยวข้องกับทั้ง 3 สิ่งนี้ เราไม่อาจที่จะเน้นสุขภาพร่างกายโดยแยกจากสุขภาพจิตและวิญญาณ หรือเน้นการรักษาที่แยกออกจากความรอด

พระเจ้าทรงเป็นวิญญาณ พระองค์สัมพันธ์กับคุณโดยทางวิญญาณของคุณ วิญญาณของคุณปกครองชีวิตฝ่ายร่างกาย ฝ่ายจิตใจ วิญญาณและอารมณ์ ชีวิตทั้งหมดของคุณตั้งอยู่บนฝ่ายวิญญาณ โดยเหตุที่คุณเป็นสิ่งมีชีวิตที่ตั้งอยู่บนฝ่ายวิญญาณ การรักษาร่างกายจึงเริ่มต้นจากวิญญาณ

เมื่อพระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ขึ้นนั้น พระวิญญาณของพระองค์ต้องเป็นฤทธิ์อำนาจที่ปกครองชีวิตของเขาในโลกนี้ ต้องมีความสำคัญสูงเหนือจิตใจและร่างกายและนำเขามารวมกันเป็นคนโดยสมบูรณ์ซึ่งพระเจ้าทรงอาศัยอยู่ได้ ตั้งแต่เดิมมาในสวนเอเดน มนุษย์มีความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกับพระเจ้า

การที่พระเจ้าทรงห้ามกินผลไม้แห่งความรู้ในสวนเอเดน พระองค์ได้ห้ามคนไม่ให้มีชีวิตอยู่บนความรู้ของร่างกายและทางสติปัญญา เมื่อมนุษย์ทำบาป วิญญาณของเขาถูกระงับไว้จากการรู้จักพระเจ้าและเขาเลือกที่จะมีชีวิตอยู่โดยสติปัญญาของเขา เมื่อความคิดขึ้นอยู่กับสติปัญญาและยึดครองส่วนที่เป็นวิญญาณของมนุษย์ก็ตายลง (หรือหยุดทำหน้าที่ในการเป็นแหล่งของการตอบสนองของเขาต่อพระเจ้าและต่อชีวิต)

ตั้งแต่นั้นมา จึงมีการแยกออกกระหว่างวิญญาณ จิตใจและร่างกาย ซึ่งทำให้เกิดการไม่สมดุลย์กลมกลืนในร่างกายมนุษย์ ระหว่างมนุษย์กับสิ่งแวดล้อมของเขาและพระเจ้าผู้สร้างของเขา

การรักษาโรคมีความหมายมากกว่าการที่เราไม่มีความเจ็บป่วย มากกว่าการมีร่างกายแข็งแรงแต่หมายถึงการกลับไปสู่การที่ทุกส่วนของร่าง (ร่างกาย จิตใจ วิญญาณ รวมถึงความคิด อารมณ์) ทำหน้าที่อย่างเหมาะสมและกลมกลืนกับส่วนอื่น ๆ กับสิ่งแวดล้อมและพระเจ้าผู้สร้าง

ขาดการตัดสินใจและความปรารถนา

พระเยซูทรงถามชายง่อยที่เบธไซดา

“เจ้าอยากหายโรคหรือ” ยอห์น 5:6

จุดนี้ ชายง่อยต้องตัดสินใจ บางคนไม่ต้องการรับการรักษา เขาชอบให้คนสงสารและสนใจเขาเพราะว่าเขาป่วย บางคนได้รับประโยชน์ทางการแพทย์จากบ้านาถหรือการตกลงทางกฎหมายและเขาไม่ยอมสูญเสียประโยชน์ไป บางคนมีความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะไปอยู่กับพระเจ้าและไม่ต้องการรับการรักษา

ปัญหาเกี่ยวกับคำร้องขอของเรา

มีปัญหาหลายประการเกี่ยวกับคำร้องขอการรักษาโรคของเราซึ่งอาจปิดกั้นการสำแดงฤทธิ์อำนาจ

ไม่ได้ขอ

ประการแรกและเป็นพื้นฐานที่สุด คือ บางครั้งเราไม่ได้ขอให้รักษา เราหันไปหาความช่วยเหลือรักษาหรือไปหาเพื่อนให้ปลอบโยน

“ท่านทั้งหลายอยากได้ แต่ไม่ได้ ท่านก็ช้ากัน ท่านโลกแต่ไม่ได้ ท่านก็ทะเลาะและทำสงครามกัน ท่านไม่มีเพราะท่านไม่ได้ขอ” ยากอบ 4:2

ไม่ได้ขอโดยเฉพาะ

บางครั้งการอธิษฐานถูกปิดกั้นเพราะว่าไม่ได้เจาะจงลงไป

“ท่านขอผิด...” ยากอบ 4:3

เมื่อท่านขอ “ผิด” ก็คือ คุณไม่ได้เจาะจงในคำอธิษฐาน คุณไม่ได้ยิ่งถูก “เป่า”
ขอโดยมีเจตนาที่ผิด

บางครั้ง เราอธิษฐานโดยมีเจตนาที่ผิด

“ท่านขอและไม่ได้รับ เพราะท่านขอผิดหวังได้ไปเพื่อสนองกิเลสตัณหาของท่าน”

ยากอบ 4:3

บางคนต้องการรับการรักษา แต่ไม่ต้องการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตที่บาป ทางโลกและแบบ
ที่ไม่ยอมจำนน เขาต้องการหายโรคเพื่อกลับไปทำตามใจตัวเองอีก

เราต้องพิจารณาคำถามต่อไปนี้ “อะไรคือแรงจูงใจที่ต้องการหายโรค ? เพื่อที่คุณจะได้กลับไป
ไปดำเนินชีวิตแบบมีตนเองเป็นศูนย์กลางใช่ไหม ? เพื่อที่คุณจะวิ่งไปมา ทำ “งานที่ดี” แทนที่จะทำให้
เป้าหมายพิเศษของพระเจ้าที่มีต่อคุณสำเร็จลงได้”

ขาดความเพียรพยายาม

บางครั้งเราไม่ได้เพียรพยายาม (ทำต่อไป) ในการอธิษฐานให้นานพอ เปาโลเองได้เทศนา
ครั้งแรกขณะที่ยังป่วยอยู่ (กาลาเทีย 4:13-14) และต่อมาก็ได้รับการรักษา

คำอธิษฐานไม่มีผลทันทีอย่างเห็นได้ชัดในตัวเองปาโรติทัส ซึ่งเกือบจะตาย (ฟิลิปปี 2:27)
และโทรพิมัส ซึ่งถูกทิ้งไว้ข้างหลังเพราะเขาป่วย (2 ทิโมธี 4:20) แต่ในที่สุดทั้งคู่ก็หายป่วย (สังเกตดูด้วยว่า
เปาโลยังคงอธิษฐานเผื่อคนป่วยต่อไปแม้ว่าในกรณีเหล่านี้ไม่มีการรักษาทันที)

บางคนคิดว่าถ้าคุณขอมากกว่าหนึ่งครั้งแสดงว่า “ขาดความเชื่อ” พระเยซูไม่ได้สอนว่าการ
อธิษฐานย้ำอีกนั้นแสดงความไม่เชื่อหรือขาดความเชื่อ พระองค์ยังหนุนใจให้ทำเช่นนั้นด้วย

ลูคา 11:1-13 สอนถึงความสำคัญของการขยันขะยอในการอธิษฐาน ในคำอุปมาถึงเพื่อนที่
โซคร้าย (ข้อ 5-8) และหญิงม่ายกับผู้พิพากษา (ข้อ 1-8)

ตัวอย่างของดาเนียลก็หนุนใจให้พากเพียรอธิษฐาน พระเจ้าทรงได้ยินคำอธิษฐานของเขา
ตั้งแต่ครั้งแรกแล้ว แต่ซาตานปิดกั้นทูตสวรรค์ไม่ให้ส่งคำตอบมา

อย่าล้มเลิกเสีย ถ้าการรักษาไม่เกิดขึ้นในครั้งแรกที่คุณอธิษฐาน จงจำไว้ว่ามี “การขอ หา
และเคาะ” ซึ่งเป็นระดับต่างๆของการอธิษฐาน บางครั้งคุณขอและได้รับคำตอบทันที บางครั้งคุณต้อง
แสวงหาและเคาะต่อไปก่อนที่จะได้รับคำตอบคำอธิษฐานอื่นๆ ผู้พยากรณ์เอลีชา อธิษฐานครั้งหนึ่งให้ไฟตก
ลงมาจากสวรรค์ แต่เขาต้องอธิษฐาน 7 ครั้งเพื่อให้ฝนตก

จงพากเพียรอธิษฐานต่อไปจนกว่าคุณจะรู้ว่าคำอธิษฐานของคุณ พระเจ้าได้ยินแล้ว เมื่อ
คุณได้รับการยืนยันในวิญญาณของคุณแล้ว จงเริ่มต้นสรรเสริญพระเจ้าแม้ว่าคุณจะยังไม่เห็นผลก็ตาม

- เยโฮชาฟัทและชาวอิสราเอล “สิ้นสุดการอธิษฐาน” และเริ่มสรรเสริญพระเจ้าด้วยเสียง

อันดังก่อนที่เขาจะเห็นคำตอบคำอธิษฐาน

- พระเยซูทรงขอบคุณพระเจ้าล่วงหน้าสำหรับการทำให้ลาซารัสฟื้น
- เมื่ออับราฮัมมีความแน่ใจในพระสัญญาที่จะประทานบุตรชาย เขาไม่ได้อธิษฐานต่อไป

เขาเชื่อและถวายเกียรติแด่พระเจ้า

ความไม่เชื่อฟังในขบวนการรักษาโรค

บางครั้งพระเจ้าให้คำสั่งพิเศษในขบวนการรักษาโรค ตัวอย่างเช่น ในสมัยผู้พยากรณ์เอลีชาพระเจ้าตรัสแก่คนหาหนามานให้ไปชำระตัวในแม่น้ำโคลน เพื่อรักษาโรค (2 พงศกษัตริย์ 5:1-14) บางครั้งการเชื่อฟังอย่างง่าย ๆ ก็เพียงพอระหว่างคุณกับการอัศจรรย์ที่จะเกิดขึ้นได้

การวิเคราะห์หูดพระกายของพระคริสต์อย่างไม่ถูกต้อง

จงอ่าน 1 โครินธ์ 11:27-30 และเพื่อได้ภูมิหลังเพิ่มเติมจงอ่าน ลูกา 22:2-20, มัทธิว 26:27-29 และมาระโก 14:22-25

ความอ่อนแอและความเจ็บป่วยอาจมาจากการที่เราไม่ได้วิเคราะห์หูดพระกายของพระคริสต์อย่างสมควร “การจำแนกหรือวิเคราะห์” หมายถึง “เรียนรู้และเข้าใจบางอย่างโดยการตรวจสอบ สืบสวน แยกแยะ”

เราอาจทำผิดพลาดในการ “วิเคราะห์, จำแนก” พระกายของพระคริสต์ ใน 3 วิธีด้วยกัน

1. ความหมายของพระโลหิตและพระกาย

เราทำผิดพลาดในการวิเคราะห์เมื่อเราไม่เข้าใจความหมายของผลของน้ำองุ่นและขนมปังซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของพระโลหิตและพระกายของพระองค์ สิ่งนี้เกิดขึ้นเมื่อพระเยซูทรงประทานคำสอนครั้งแรกในยอห์น 6:66 และหลายคนหันกลับจากการติดตามพระองค์ เขาไม่เข้าใจความหมายฝ่ายวิญญาณว่าพระองค์กำลังสอนอะไร ?

ขณะที่หลายคนเข้าใจถึงพระโลหิตว่าเพื่อยกบาป แต่เขามักไม่เข้าใจความหมายที่แท้จริงของพระกาย พระกายก็เพื่อการรักษา ดังนั้นเราอาจรับประทานขนมปังและได้รับการรักษาได้ (ดู ยอห์น 6:48-58 และลูกา 6:48-51)

2. ความแตกแยกในพระกาย

บางครั้งเราผิดพลาดในการวิเคราะห์พี่น้องซึ่งเป็นส่วนของพระกายของพระคริสต์และการแตกแยกก็เกิดขึ้นในคริสตจักร เรากินและดื่มอย่างไม่สมควรถ้าเราไม่วิเคราะห์ (เข้าใจจริง ๆ) ความสัมพันธ์ของเรากับพี่น้องชายหญิงในองค์พระผู้เป็นเจ้า

เปาโลอธิบายใน 1 โครินธ์ 3:1-13 ว่า คริสเตียนเนื้อหนังมีส่วนร่วมในการแตกแยกและไม่สามารถรับประทานเนื้อ (ร่างกาย) ของพระวจนะเพราะความเป็นเนื้อหนังของเขา

3. การรับประทานอย่างไม่สมควร

เรา “รับประทานอย่างไม่สมควร” เมื่อเราทำพิธีมหาสนิทด้วยชีวิตที่ไม่ได้ตรวจสอบดูก่อน ความอ่อนแอและความเจ็บป่วยก็เกิดขึ้น เปาโลจึงบอกให้ตรวจสอบตัวคุณเองในฝ่ายวิญญาณและสำนึกผิดเสียก่อนทำพิธี

วิญญาณชั่วไม่ถูกไล่ออกไป

บางคนไม่ได้รับการรักษาเพราะว่าความเจ็บป่วยของเขาเป็นงานของวิญญาณชั่วซึ่งต้องถูกขับไล่ออกไป เขาต้องการยิ่งกว่าคำอธิษฐานเพื่อรักษาโรค ในกรณีนี้ พระคัมภีร์บันทึกว่าศัตรูถูกขับออกไปเพื่อให้เกิดการรักษาโรคได้

การละเมิดกฎธรรมชาติ

พระเจ้าพระองค์เดียวที่ตรัสว่า “เราเป็นพระเจ้าที่รักษาโรคเจ้า” ก็ได้ให้กฎธรรมชาติหลายประการเกี่ยวกับสุขภาพและความสะอาดแก่ประชากรของพระองค์ บางคนไม่ได้รับการรักษาเพราะว่าเขาละเมิดกฎธรรมชาติเหล่านี้

ตัวอย่างเช่น บางคนอาจดื่มเหล้าต่อไปและสงสัยว่าเหตุใดเขาจึงไม่ได้รับการรักษาจากโรคตับ เขาอาจสูบบุหรี่ต่อไปและสงสัยว่าเหตุใดพระเจ้าไม่ทรงรักษาโรคมะเร็งในปอดของเขา

เวลากำหนดที่ต้องตาย

พระคัมภีร์สอนว่า มีเวลากำหนดที่คนต้องตาย (ปัญญาจารย์ 3:2 และ ฮีบรู 9:27) แม้แต่ผู้พยากรณ์ใหญ่เอลีชาซึ่งทำการอัศจรรย์แห่งการรักษาโรคและการปลดปล่อยก็ได้ “ป่วยด้วยโรคที่ต้องถึงตาย” (2 พงศกษัตริย์ 13:14)

คุณจะได้เรียนรู้ว่าจะจัดการอย่างไรกับสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ เมื่อคุณเรียนรู้ว่าจะรับใช้กับโรคที่ต้องถึงเวลาสิ้นสุด ซึ่งเป็นส่วนของคำสั่งสอนในด้านการรักษาโรคในบทที่ 18

คำเตือนสุดท้าย

เราเริ่มต้นบทเรียนนี้ด้วยคำถามหลายประการ

มีสิ่งต่าง ๆ อะไรบ้างที่มีผลต่อการรักษาโรค เหตุใดคนไม่ได้รับการรักษามากกว่านี้ ?

เหตุใดบางคนได้รับการรักษาในขณะที่ผู้อื่นไม่ได้รับ ? เหตุใดคริสเตียนต้น ๆ และเป็นฝ่ายโลกบางครั้ง
หายโรคขณะที่คนที่จริงใจและอุทิศตนไม่หายโรค

สิ่งต่าง ๆ ที่คุณได้เรียนรู้ในบทเรียนนี้เป็นเพียงปัจจัยบางประการที่อาจมีผลต่อการรักษา
โรคและการปลดปล่อย อย่างไรก็ตาม จงจำไว้ว่า

“สิ่งลึกลับทั้งปวงเป็นของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเราทั้งหลาย แต่สิ่งที่ทรงสำแดงนั้นเป็น
ของเราทั้งหลายและของลูกหลานของเราเป็นนิรันดร์ เพื่อเราจะกระทำตามด้วยคำทั้งสิ้นของกฎหมายนี้”

เฉลยธรรมบัญญัติ 29:29

ความเชื่อต้องการให้มีเพียงความเชื่อ ถ้าคุณมีคำตอบทั้งหมด คุณก็ไม่ต้องการความเชื่อ
พระเจ้าเพียงแต่ขอให้คุณปฏิบัติตามความเชื่อในพระวาระของพระองค์ ไม่ใช่ให้คุณให้คำตอบ

สรุปสุดท้าย ต่อไปนี้เป็นคำกล่าวที่สำคัญเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ที่มีผลต่อการรักษา ซึ่งผู้รับใช้ที่
มีชื่อเสียง ซึ่งรับใช้มานานในการรักษาโรคและปลดปล่อยกล่าวไว้ว่า

“ข้าพเจ้าจะเทศนาข่าวประเสริฐทั้งหมด แม้ว่าข้าพเจ้าจะไม่เคยเห็นผู้ใดได้รับความรอด
หรือหายโรคตราบเท่าที่ข้าพเจ้ามีชีวิตอยู่ ข้าพเจ้าตัดสินใจที่จะวางหลักข้อเชื่อของข้าพเจ้าบนพระวาระที่ไม่
เปลี่ยนแปลงของพระเจ้า ไม่ใช่บนประสบการณ์”

เอฟ . เอฟ . บอสเวอร์ธ

ชื่อ.....

บททดสอบตนเอง บทที่ 17

1. จงเขียนข้อพระคัมภีร์สำคัญของบทนี้จากความทรงจำ

.....
.....
.....

2. จงอธิบายคำว่า "สิ่งต่างๆ"

.....
.....
.....

3. จงกล่าวถึงประเพณีต่างๆของมนุษย์ที่มีผลต่อการรักษาโรค

.....
.....
.....
.....
.....
.....

4. จงกล่าวถึงสิ่งต่างๆที่มีผลต่อการรักษาโรค

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

คำตอบบททดสอบ บทที่ 17

1. “เพื่อพระมรรคาของพระองค์จะเป็นที่รู้จักในแผ่นดินโลก ความรอดของพระองค์จะเป็นที่ทราบ
ท่ามกลางบรรดาประชาชาติทั้งสิ้น” สดุดี 67:2
2. “สิ่งต่างๆ” คือ ปัจจัยที่ก่อให้เกิดผลที่ต่างกันไป หน้า 188
3. จงเปรียบเทียบคำตอบของคุณกับคำอธิบายในหน้า 190-199
4. จงเปรียบเทียบคำตอบของคุณกับคำอธิบายในหน้า 199-206

เพื่อการศึกษาด້วยตนเองต่อไป

1. เมื่อคุณอธิษฐานตามแบบอย่างที่เราจะเสนอให้ (เรียกว่า “คำอธิษฐานขององค์พระผู้เป็นเจ้า” ประกอบด้วยคำขอร้องให้รักษาโรค

“ข้าแต่พระเจ้าแห่งข้าพระองค์ทั้งหลาย ผู้สถิตในสวรรค์” เมื่อคุณขอต่อ “พระบิดาของเราทั้งหลาย” คุณกำลังขอบนพื้นฐานของพระนามที่มีความหมายทั้งหมดของพระองค์ ซึ่งรวมถึง “พระเจ้าผู้ทรงเป็นแพทย์ผู้ประเสริฐ” ด้วย

“ขอให้แผ่นดินของพระองค์มาตั้งอยู่ ในสวรรค์เป็นอย่างไรขอให้เป็นอย่างนั้น ในแผ่นดินโลก” ในสวรรค์ไม่มีความเจ็บป่วยหรือความบาป เราต้องทำพระประสงค์ของพระเจ้าบนโลกให้เหมือนที่เป็นในสวรรค์ ดังนั้นเราต้องต่อสู้กับความเจ็บป่วยเช่นเดียวกับที่ต่อสู้กับบาป

“ขอโปรดประทานอาหารประจำวันแก่ข้าพระองค์ทั้งหลายในกาลวันนี้” พระเยซูตรัสว่า “ขนมปัง (อาหาร) เป็นของผู้เชื่อ (ลูก ๆ) การรักษาโรคทางร่างกายเป็นส่วนหนึ่งของอาหารของลูก ๆ ” (มัทธิว 15:21-28)

“ขอโปรดยกโทษแก่ข้าพระองค์เหมือนดังข้าพระองค์ยกโทษแก่ผู้อื่น” ข้อความนี้พูดถึงการรักษาฝ่ายวิญญาณ

“อย่านำข้าพระองค์เข้าไปในการทดลองแต่ขอให้พ้นจากซึ่งชั่วร้าย” ความเจ็บป่วยควรถูกต่อต้านเช่นเดียวกับต่อต้านการทดลอง

2. คุณได้เรียนรู้ว่าพระเจ้าไม่ได้เป็นแหล่งของความยากลำบากแต่พระองค์ทรงใช้การยากลำบากนี้ให้สำเร็จวัตถุประสงค์ของพระองค์ได้ จงศึกษาตัวอย่างต่อไปนี้ซึ่งแสดงให้เห็นชัดถึงวิธีการของพระองค์

- โรคระบาดของอียิปต์ อพยพ 7-11
- โรคเรื้อนของมิเรียม กัณดารวิถึ 12:10
- ความเจ็บป่วยของกษัตริย์เยโฮรัม 2 พงศาวดาร 21:18
- โรคเรื้อนของเกหะซี 2 พงศกษัตริย์ 5:27
- ความตายของลูกดาวิด 2 ซามูเอล 12:18
- ความตายของลูกเอลี 1 ซามูเอล 2:34
- โยบทนทุกข์ หนังสือโยบ
- โยเซฟโชคร้ายโดยไม่สมควร ปฐมกาล 45:57
- พระเยซูถูกตรึงกางเขน มาระโก 14:35-36 และโรม 5:6-12
- เปาโลถูกขังคุก ฟิลิปปี 1:12, 19
- นามในเนื้อของเปาโล 2 โครินธ์ 12:7

3. จงเรียนรู้ให้มากขึ้นเกี่ยวกับที่พระคัมภีร์สอนถึงเรื่องความสมบูรณ์ไม่เจ็บไข้

- ขณะที่คนต้องการรักษาโรคเท่านั้นแต่พระเยซูทรงต้องการจัดการกับคนที่สมบูรณ์ พระองค์ตรัสแก่คนง่อยที่สระเบธไซดาว่า “เจ้าอยากถูกทำให้สมบูรณ์หรือ?” (ภาษาไทยใช้ว่า “เจ้าอยากหายโรคหรือ?”) (ยอห์น 5:6)
- พระเยซูทรงรับใช้ต่อผู้ที่ไม่สมบูรณ์ครบถ้วน คนที่อกหัก เจ็บป่วย ถูกกดขี่ คนที่สบายดีไม่ต้องการหมอ มัทธิว 9:12, มาระโก 2:17, ลูคา 5:31
- พระเยซูทรงเป็นแหล่งของความบริบูรณ์ครบถ้วน : กิจการ 9:34, ยอห์น 5:15
- คนทั้งหลายมากมายที่ได้แต่ต้องพระเยซูล้วนได้รับการทำให้สมบูรณ์หมด มัทธิว 9:21-22, 14:36, มาระโก 5:28-34
- พระเยซูทรงทำให้คนไข้ที่อยู่นเตียงใกล้ตายได้หายสมบูรณ์ ลูคา 7:10
- พระองค์ทำให้คนง่อยหายดี ยอห์น 5:9
- โดยฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า สวาททำให้คนง่อยหายดี กิจการ 9:34
- พระองค์ทำให้มือกลับคืนสู่สภาพดี มัทธิว 12:13, มาระโก 3:5, ลูคา 6:10
- พระองค์ทำให้คนหายสมบูรณ์จากโรคใดก็ตามที่เขาเป็น ยอห์น 5:6
- เขาถูกทำให้สมบูรณ์ครบถ้วนทุกประการ ยอห์น 7:23
- พระเยซูทรงให้เครดิตแก่ความเชื่อของคนว่าเป็นส่วนสำคัญในการที่เขาถูกทำให้สมบูรณ์ “ความเชื่อของเจ้าทำให้หายดี” มัทธิว 9:22, มาระโก 5:34, ลูคา 8:48-50, 17:19